

1 גזירה הראשונה ואמר התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים". ובהתאם לכך צריכה להיות
2 העבודה באופן שבחינת ה'יחידה' תאיר בד' הבחינות נפש-רוח-נשמה-חיה.

3 ועל-דרך-זה בנוגע לחתן:

4 כאשר חתן וכלה עומדים להתחיל סדר חדש בחיים²¹, להקים בית בישראל, בנין עדי עד, לדורי דורות,
5 שהוא ענין המשכת כח האין-סוף בנבראים²² - יש צורך בעבודה דהמשכת בחינת ה'יחידה' לקשרה
6 ולחברה עם ד' הבחינות נפש-רוח-נשמה-חיה.

7 וזהו גם הענין דשמחת חתן דוקא - דכיון ששמחה פורצת גדר²³, לכן נעשה על-ידיה גילוי בחינת
8 ה'יחידה' (עד כמה ששייך בה ענין הגילוי), אף שמצד עצמה היא בהעלם.

9 ועל זה נאמר "שמח תשמח . . כשמחך יצירך בגן-עדן מקדם" - "מקדם" דייקא, דקאי על המקור
10 הראשון שהוא בחינת ה'יחידה'.

11 וזוהי גם השייכות דחתן לתורה - כי הפעולה דחיבור בחינת יחידה עם הבחינות נפש-רוח-נשמה-חיה,
12 והמשכת האין-סוף בנבראים, היא בכח הענין דמתן תורה שבו היה החיבור דעליונים ותחתונים, כנ"ל.

13 ב. על-פי-זה יש לבאר הטעם לכך שהזכרת ה"חמשה קולות" היא בברכה השביעית דוקא:
14 הברכה השביעית היא הגמור של כל הברכות, ולכן ניכרת ומודגשת בה תכלית הכוונה שבענין הנישואין
15 - לחבר בלי גבול (בחינת ה'יחידה') עם גבול (ד' המדריגות דנפש-רוח-נשמה-חיה), שעל-ידי-זה בונים
16 בנין עדי עד ב"דור ישרים יבורך"²⁴.

17 ושלימות הענין תהיה לעתיד לבוא - שזהו שאומרים "מהרה גו' ישמע גו' קול ששון וקול שמחה
18 וגו'" - כיון שלעתיד לבוא תאיר בחינת "יחיד", ואז יהיה גילוי עצמותו יתברך ללא לבושים, כמו
19 שכתוב²⁵ "ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך", וגילוי זה יהיה עד למטה מטה, אפילו
20 לעיני בשר, כמו שכתוב²⁶ "ונגלה גו' וראו כל בשר גו'".

21 ג. על-פי-זה יש לבאר גם הטעם שבברכה השביעית (שבה נזכרו ה"חמשה קולות") חותמים "משמח
22 חתן עם הכלה" - דלא כבברכה השישית שבה חותמים "משמח חתן וכלה", וכפי שמבאר רבינו הזקן²⁷
23 שהלשון "משמח חתן וכלה" (בוא"ו) מורה שהכלה היא רק טפלה להחתן ומקבלת ממנו, מה-שאינ-כן
24 הלשון "משמח חתן עם הכלה" מורה ששניהם שוים, ויתירה מזה, ש"על ידי הכלה הוא משמח את
25 החתן", היינו, שהכלה משפיעה שמחה בחתן.

26 ויובן בהקדם הידוע²⁸ שהקב"ה וכנסת ישראל נקראים בשם "חתן" ו"כלה":

27 כנסת ישראל (כלה) - מקבלת מהקב"ה (חתן), שהרי כל הענינים שבני ישראל זקוקים אליהם מקבלים
28 הם מהקב"ה.

29 ויתירה מזה: אפילו עניני התורה ומצוות שנעשים על-ידי עבודתם של ישראל - מקבלים הם מהקב"ה,
30 שהרי הקב"ה נותן להם את הכח על קיום המצוות, כדאיתא במדרש²⁹ על הפסוק³⁰ "מי הקדימני ואשלם",
31 "מי עשה לי מזווה עד שלא נתתי לו בית כו'", היינו, שהקב"ה נתן לו בית, נתן לו ממון לקנות מזווה,
32 ונתן לו כח שיוכל לקבוע את המזווה.

25) ישע"י ל, כ. וראה תניא פל"ז (מו, א).

26) שם מ, ה.

27) ראה תו"א ס"פ ויגש. לקו"ת שה"ש מח, ב.

28) ראה גם לקו"ש ח"ט ע' 213. חל"ד ע' 143. ועוד.

29) ויק"ר פכ"ז, ב.

30) איוב מא, ג.

21) לאחרי שמוחלים לו על כל עונותיו (ירושלמי בכורים
פ"ג ה"ג. מדרש שמואל רפי"ז. הובא בפרש"י עה"ת וישלח לו,
ג.)

22) ראה לקו"ת שה"ש מ, א. ובכ"מ.

23) ראה בארוכה סה"מ תרנ"ז ס"ע רכג ואילך. ועוד.

24) תהלים קיב, ב.